

یک نسخه از فیلم و فهرست دیالوگ‌ها و/یا فایلی که حاوی عنوان‌های اصلی است، به مترجم ارسال می‌شود. با این حال، در این حرفه، اغلب، زیرنویس‌گذاران مجبورند بدون دیدن تصاویر یا حتی بدون داشتن متن نوشتاری دیالوگ‌ها، مستقیماً روی صدای فیلم کار کنند. دلایل زیادی برای این موضوع وجود دارد؛ از جمله، ترس ایجاد نسخه‌های غیرقانونی و کمبود وقت، زیرا شرکت‌های توزیع‌کننده می‌خواهند ترجمه، همزمان با ویرایش فیلم آغاز شود تا بتوانند فیلم را در تاریخ مشخص شده اکران کنند. پیش از دیجیتالی شدن، محتوای دیداری شنیداری معمولاً روی نوار ویدیویی (سامانه ویدیویی خانگی، وی‌اچ‌اس^۳) به مترجم‌ها ارسال می‌شد، اما امروزه، برای این کار، از پروتکل انتقال فایل (اف‌تی‌پی^۴) که روشی استاندارد برای انتقال فایل‌ها و ویدیوها بین رایانه‌ها است، استفاده می‌شود. در گذشته، قالب‌های ای‌وی‌آی^{۱۵} و ام‌پی^{۱۶} رایج‌ترین قالب‌های ویدیویی بودند، اما امروزه قالب‌هایی مانند ام‌اوی^{۱۷}، دبليومو^{۱۸} و ام‌پی^{۱۹} بیشتر استفاده می‌شوند. با استفاده از فضای ابری، زیرنویس‌گذاران، دیگر نیازی به دانلود و ذخیره فایل‌ها در دستگاه خود ندارند، زیرا همه فایل‌ها به‌طور محفوظ در سامانه آنلاین کارگزار ذخیره می‌شوند (فصل ۹).

تمامی ویدیوهای استفاده شده در این پژوهه، با قالب ام‌پی^{۲۰} و نرخ فریم ۲۵ فریم بر ثانیه می‌باشد.

¹³ Video Home System (HVS)

¹⁴ File Transfer Protocol (FTP)

¹⁵ Avagio publication file

¹⁶ Moving Picture Expert Group (MPEG)

¹⁷ QuickTime multimedia file format

¹⁸ Windows Media Video